МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ВИЩИЙ ДЕРЖАВНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД УКРАЇНИ
«БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»

Матеріали навчально-методичної конференції «АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ТА ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ОСВІТИ: ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ, ІННОВАЦІЇ ТА СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ»

18 квітня 2018 року

Чернівці - 2018

УДК 61+615.1:378.147
ББК 5:74.58

Редакційна колегія:
Бойчук Т.М. (голова), Геруш І.В. (заступник голови), Зорій Н.І., Ходоровський В.М., Москалюк В.Д., Глубоченко В.Г., Савка І.Г., Сорокман Т.В., Білоокий В.В., Присяжнюк П.В., Пашковський В.М., Грачова Т.І., Петринич Г.Й., Ткач Є.П., Федів О.І., Колоскова О.К., Кузняк Н.Б., Геруш О.В.,Плеш І.А., Цигикало О.В. (відповідальний секретар), Чернікова Г.М. (секретар), Малик Ю.Ю. (секретар).

Актуальні питання вищої медичної та фармацевтичної освіти: досвід, проблеми, інновації та сучасні технології: матеріали навчально-методичної конференції (Чернівці, 18 квітня 2018 р.). Чернівці, 2018. 562 с.

У збірнику містяться матеріали навчально-методичної конференції науково-педагогічних працівників Вищого державного навчального закладу України «Буковинський державний медичний університет», які висвітлюють методичні, методологічні, організаційні та психологічні проблеми додипломної та післядипломної підготовки лікарів, провізорів, медичних сестер, фармацевтів, можливі шляхи вирішення цих проблем у сучасних умовах. Окремі розділи збірника присвячені узагальненню досвіду впровадження Європейської кредитно-трансферної системи, використанню інформаційно-комунікаційних технологій підтримки освітнього процесу, приділено увагу питанням формування інноваційного, гуманістичного, демократично-орієнтованого освітнього простору, який забезпечить умови для всебічного, гармонійного розвитку особистості та конкурентоспроможності майбутнього фахівця.

Усі роботи представлені в авторській редакції.

ББК 5:74.58

Рекомендовано до друку рішенням вченої ради Вищого державного навчального закладу України «Буковинський державний медичний університет» (протокол № 7 від 22 березня 2018).

ISBN 978-966-967-528-0

© Вищий державний навчальний заклад України «Буковинський державний медичний університет», 2018

МАТЕРІАЛИ
НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ТА ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ОСВІТИ: ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ, ІННОВАЦІЇ ТА СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ»

(м. Чернівці, 18 квітня 2018 року)

вона може слугувати для: визначення того, чи були досягнуті завдання навчання; допомоги студенту в опануванні знань і навичок; сертифікації компетенції; розробки та оцінки навчальних програм; кращого розуміння процесу навчання; складання судження про майбутню роботу випускників. Для оцінки результатів використовують наступні рівні: «знає», «знає як», «показує як», «робить».

Засоби для визначення рівня оцінки сьогодні є наступні: «знає» і «знає як» – це, як правило, усний іспит, завдання на вибір з безлічі, довге відкрите питання, коротке відкрите питання, завдання на розширений пошук відповідності, іспит за основними характеристиками. «Показує як» – довгий випадок, короткий випадок, об'єктивно-структурований клінічний іспит (OSCE). Особливості проведення даного іспиту закладені в самій його назві: О – об'єктивний – кожен студент отримує однаковий кейс; S – структурований – здійснюється перевірка конкретних фундаментальних і функціональних навичок на кожній станції і структурування маркувальної схеми на кожній станції; СЕ – клінічний екзамен – оцінюються не тільки знання, а й клінічні навички. Метод OSCE, таким яким він є на сьогоднішній день, пройшовши всі стадії розвитку і вдосконалення, перейшов в гнучкий тестовий підхід, який включає стандартизованих пацієнтів, в тому числі оцінку спостерігачів, короткі письмові тести та інші методи … щоб надати повну клінічну оцінку історії хвороби, досліджень і навичок спілкування. Час виділений на станції на різних іспитах може варіюватися від 4 до 15 хвилин. Це залежить від оцінки навичок, проте дуже важливо, щоб час для всіх станцій був однаковим і не відрізнявся в межах одного іспиту. Теми, які вважаються поширеними на OSCE з акушерства та гінекології наступні: повне антенатальне дослідження; повне гінекологічне дослідження; комунікаційні навички (консультування з питань контрацепції, з питань вагітності підлітків, молоді та літніх жінок, консультування з питань аборту тощо), а також вагінальна кровотеча, позаматкова вагітність, гостра і хронічна біль в нижній частині живота, прееклампсія/гіпертонія вагітних тощо.

Отже, OSCE сьогодні став стандартом освіти в медичних університетах. З успіхом використовується з метою оцінки: історії хвороби і досліджень, навичок спілкування з пацієнтом, глибини знань, диференціації діагнозу, плану лікування і клінічної оцінки, здатності документувати отримані результати.

ФОРМУВАННЯ У СТУДЕНТІВ СИСТЕМИ ЗНАНЬ, УМІНЬ І НАВИЧОК, НЕОБХІДНИХ ДЛЯ УСПІШНОГО КОЛЕКТИВНОГО РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ – ДІЄВИЙ ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ

І.І. Кривецька, В.М. Пашковський

Кафедра нервових хвороб, психіатрії та медичної психології
Вищий державний заклад України
«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці

У сучасних умовах реформування системи освіти та медицини України набула актуальності проблема профпідготовки фахівців. У цьому процесі

особливої актуальності та визначального значення набувають технології та техніки навчання та викладання дисциплін у вищій школі. Одна з найважливіших проблем викладання у вищій школі – проблема технологій навчання – залишається актуальною як у теоретичному, так і у практичному плані. Від її вирішення залежать і освітній процес, і діяльність викладача й студентів, а отже, й результат навчання у вищій школі в цілому.

Під інноваційними процесами в освіті розуміють процеси виникнення, розвитку і проникнення в широку практику педагогічних нововведень, оскільки інновація – це не лише створення і впровадження нововведень, а й такі зміни, які мають визначальний характер, супроводжуються змінами в різновидах діяльності, стилі мислення. Вибір освітньої технології – це завжди вибір стратегії, пріоритетів, системи взаємодії, тактик навчання та стилю роботи викладача з студентами. І саме в таких умовах проявляється педагогічна майстерність викладача, яка полягає в тому, щоб забезпечити потрібний зміст, застосувати оптимальні методи й засоби навчання відповідно до програми й поставлених педагогічних завдань. У такій ситуації найефективнішою є гуманістична методологія навчання, головним об’єктом уваги якої є людина, її духовний розвиток, система цінностей та обмін якісною інформацією, ефективна взаємодія між особистостями. У зв’язку із цим цілком чітко постає проблема втілення інтерактивних технологій навчання та викладання. Адже, одним із інноваційних підходів, здатним формувати активну, творчу, самодостатню особистість, виступає інтерактивне навчання, яке реально забезпечує перехід від педагогіки знань до розвивальної.

Формою навчання, що може змоделювати наукові або професійні проблеми, пов’язані з конкретним змістом навчального матеріалу є інтерактивна лекція. На наш погляд, це перспективна форма навчання, яка забезпечує надбання знань студентами при їх безпосередній активній участі. Інтерактивні лекції повинні бути основою дисципліни, визначати рівень та обсяг інформаційного навантаження адаптованою до відповідного курсу. Формулювання проблеми спонукає студентів до активної розумової діяльності, до спроби самостійно відповісти на поставлене запитання, пробуджує інтерес до матеріалу, що висвітлюється, активується увага. Не менш перспективним є використання інтерактивних методів навчання в малих групах, яке здатне сприяти розвитку таких особистісних якостей як комунікабельність, співробітництво. До них, звісно, можна віднести і симуляційне навчання. Окремі елементи даної методики давно використовувались в практичних заняттях на клінічних кафедрах, проте за наявності відповідного технічного забезпечення, муляжів та манекенів дозволить відпрацьовувати не тільки роботу в команді, а й практичні навички кожним студентом зокрема.

Підсумовуючи сказане, зазначимо, що навчання колективної діяльності, формування у студентів системи знань, умінь і навичок, необхідних для успішного колективного розв’язування задач – дійовий фактор підвищення ефективності навчально-виховного процесу.